

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-240/2015

Priština,
16. maj 2018.

U postupku:

„J G“ d.d. N B,

„B M. P“ 1.,

Koje po punomoćju zastupa Ž F

Ul. „S M“, br. 8..

B

R S

Žalilac

Protiv.

H Gj

Tuženi

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u čijem sastavu se nalaze Beshir Islami, predsedavajući sudija, Krassimir Mazgalov i Isa Kelmendi, sudije, odlučujući o žalbi na Odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/248/2014 (spis predmeta je zaveden pri KAI pod brojem KPA27736) od 18. juna 2014. godine, nakon većanja održanog 16. maja 2018. godine, donosi sledeću:

P R E S U D U

1. Odbija se žalba „J G“ d.d., u stečaju, N B, B M. P 1., na Odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/248/2014 od 18. juna 2014. godine, u vezi sa imovinskim zahtevom koji se pri KAI vodi pod brojem KPA27736, kao neosnovana.
2. Potvrđuje se Odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/248/2014 od 18. juna 2014. godine, u vezi sa imovinskim zahtevom koji se pri KAI vodi pod brojem KPA27736.

Činjenično stanje i istorijat postupka

1. Dana 19. februara 2007. godine, „J“, d.d., koje po punomoćju br. 230 od 16. februara 2007. godine, zastupa ovlašćeni zastupnik Ž F (u daljem tekstu: žalilac), podneo je tužbu Kosovskog agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), zahtevajući vraćanje u državinu poslovni prostor. Žalilac navodi da je kompanija „J“ vlasnik poslovnog prostora u površini od 53,64 m², koji se nalazi u Prištini, naselje „Kupusište“, soliter br. 4., prizemlje, lokal br. 16 (u daljem tekstu: predmetna imovina). Pored toga, isti navodi da je predmetna imovina uzurpirana. Žalilac zahteva vraćanje u državinu predmetnu imovinu i nadoknadu za korišćenje i materijalnu dobit koju je izdejstvovao uzurpator.
2. U prilogu svog zahteva, žalilac je KAI-u priložio sledeću dokumentaciju:
 - Ugovor o udruživanju sredstava za izgradnju poslovnih prostora br. 04-3183/1 zaključen 18. oktobra 1978. godine, između SIZ-a za stanovanje i Kompanije „J“,
 - Potvrda br. 03-2787/1 od 13. oktobra 1992. godine, Javnog stambenog preduzeća (JSP) u Prištini, na zahtev Kompanije „J“ B, kojom se potvrđuje da je žalilac kupio predmetnu imovinu, na osnovu Ugovora 03-3183/1,
 - Punomoćje od 16. februara 2006. godine, kojim Kompanija „J“ d.d. ovlašćuje žalioca da zastupa kompaniju pred KAI,
 - Rešenje br. BD. 10692/2005 od 6. maja 2006. godine, Agencije za privredne registre (Registar privrednih subjekta) u Beogradu, gde se žalilac vodi kako Agencija „J“ deoničarsko društvo iz Beograda, sa svojom gore navedenom adresom, a Z N kao Izvršni direktor.

3. Obaveštenje o tužbi je obavljeno 26. jula 2007. godine, utvrđujući da je predmetnu imovinu zauzeo B Gj. Brat H Gj (u daljem tekstu: tuženi) obratio se KAI potpisavši Obaveštenje o učešću u postupku, te i tom prilikom je naveo da se predmetna imovina koristi u stambene svrhe.
4. Tuženi nije podneo nijedan dokaz u prilogu svog odgovora.
5. Dokumenta koja je priložio tužilac su potvrđena kao pozitivna osim Potvrde br. 03-2787/1 kojom se potvrđuje da je navodno kompanija ispunila svoje obaveze prema Javnom stambenom preduzeću.
6. Dana 18. juna 2014. godine, KIZK je Odlukom KPCC/D/C/248/2014 odbacio tužbu žalioaca, uz obrazloženje datom u pasusu 32., gde stoji da Komisija napominje da se imovinski zahtev žalioaca odnosi na društvenu imovinu a ne na privatnu. Podnosilac imovinskog zahteva je podneo zahtev u ime društvenog preduzeća i predmetna imovina je pre ili za vreme sukoba 1998-99. godine bila u društvenoj svojini. Na osnovu člana 3.1 UNMIK Uredbe br. 2006/50, izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, nadležnost Komisije je ograničena samo na zahteve koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu.
7. Dana 1. decembra 2014. godine, Odluka je uručena žalioцу, a isti je izjavio žalbu 22. decembra 2014. godine.

Navodi žalioца

8. Žalilac je osporio Odluku KIZK-a, navodeći da se Odluka zasniva na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.
9. Prema Žalioцу način na koji je KIZK odlučio u svojoj odluci je protivurečan u pogledu nadležnosti ovog organa kao što je predviđeno članom 3.1. UNMIK Uredbe, s obzirom da zbog postojanja oružanog sukoba žalilac nije bi u stanju da koristi predmetnu imovinu. Pored toga, isti navodi da nije sporno da je predmetna imovina privatna imovina, konkretna imovina je privatizovana 2003. godine i to je takođe Komisija istakla u svojoj odluci.
10. Na kraju, žalilac predlaže da Vrhovni sud Kosova usvoji žalbu.
11. U prilogu žalbe nalazi se Rešenje o izmeni naziva podnosioca imovinskog zahteva, te i Rešenje Privrednog suda u Beogradu, St.-4796/2012 od 18.12.2013. godine, o pokretanju stečajnog postupka podnosioca imovinskog zahteva.

Prihvatljivost žalbe

12. Žalba je podneta u roku od 30 dana, kao što je predviđeno članom 12.1 Zakona br. 03/L-079 i ista je prihvatljiva.

Pravno obrazloženje

13. Vrhovni sud je razmotrio pobijenu Odluku u smislu odredbe člana 194. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP) i nakon procene žalbenih navoda žalioca, isti je našao da je žalba neosnovana.
14. Vrhovni sud smatra da je KIZK doneo ispravnu i pravnu Odluku odlučivši da odbaci imovinski zahtev zbog svoje ne-nadležnosti, s obzirom da je utvrđeno da je predmetna imovina ranije kao i za vreme oružanog sukoba 1998-99. godine bila u društvenoj svojini.
15. Na osnovu člana 3.1 Zakona br. 03/L-079, podnosilac imovinskog zahteva ima pravo da dobije nalog Komisije za vraćanje u posed nepokretne imovine ukoliko podnosilac imovinskog zahteva ne samo dokaže vlasništvo nad privatnim nepokretnom imovinom ili pravo na korišćenje privatne nepokretne imovine, nego takođe ako on ili ona nije u stanju da koristi ta prava svojine zbog okolnosti koje su direktno povezane sa, ili su proistekle iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.
16. Iz gore citirane odredbe se jasno vidi da je nadležnost KIZK-a ograničena samo na imovinske zahteve koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu a ne na imovinu koja je u svojini društvenih preduzeća.
17. Vrhovni sud Kosova je razmotrio žalbene navode žalioca da prvostepeni sud nije utvrdio činjenično stanje kao i navode iz stava 9. presude, pogotovu glavne navode da se predmetna imovina nije mogla koristiti zbog oružanog sukoba tokom 1998-99. godine, te i da je predmetna imovina privatizovana 2003. godine. Sud smatra da su ovi žalbeni navodi neosnovani i da je KIZK doneo pravičnu i merodavnu Odluku. Dokumenta i činjenice koje je obezbedio Izvršni sekretarijat utvrđuju da je Preduzeće „J“ d.d., čija imovina je predmet zahteva za povraćaj u državinu i vlasništvo, bilo društveno preduzeće od svog osnivanja 1947. godine, a i tokom 1998-99. godine, pa do privatizacije 2003. godine od strane Vlade Srbije.
18. S obzirom da je privatizacija ove imovine, kao što je i sam žalilac podvukao, obavljena u Srbiji, proizilazi da ova privatizacije nije relevantna i ne može imati pravno dejstvo u

pogledu predmetne imovine koja se nalazi na Kosovu, zato što su imovine u društvenoj svojini, uključujući i predmetnu imovinu, u nadležnosti Kosovske agencije za privatizaciju kao što je utvrđeno članom 5. stav 1.2 UNMIK Uredbe i Zakonom br. 04/L-034. Stoga, u ovom pogledu, odbijaju se žalbeni navodi žalioaca kao neosnovani, jer nemogućnost korišćenja prava državnine je takođe vezano za činjenicu da je sa usvajanjem Uredbe br. 2002/12, izmenjena i dopunjena Uredbom br. 2005/18, imovina u društvenoj svojini je pod upravom Kosovske agencije za privatizaciju.

19. Na osnovu izloženog, Vrhovni sud smatra da je činjenično stanje u potpunosti i ispravno utvrđeno i po tom osnovu i procesno i materijalno pravo je ispravno primenjeno u pobijenoj Odluci KIZK-a.
20. Ova presuda ne prejudicira pravo žalioaca ili bilo koje druge strane koja ima pravni interes, ukoliko on ili ona smatra neophodnim, da traži svoja navodna imovinska prava na predmetnom imovinom pred nadležnim lokalnim organima ili nadležnim sudom.
21. Na osnovu gore izloženog, shodno članu 13.3. pod-stav (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni lek

Shodno članu 13.6 Zakona 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i ista ne može se pobiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, EULEX sudija

Ragip Namani, sudija

Timo Torkko, EULEX referent